

om hvilken vi i Betænkningen har brugt Udtrykket: den „vandaliserede“ Skikkelse.

Til Underretning for Tingets ærede Medlemmer med Hensyn til, hvad dette Udtryk betyder, vil jeg gerne sige, at den paagældende Ejendoms ene Fløj eller Halvdel i Virkeligheden er opført i fuldkommen moderne Stil, medens den Fløj, som vender imod Adelgade, og ca.  $\frac{2}{3}$  af Façaden findes i den gamle Skikkelse, og den anden Trediedel for nederste Stokværks Vedkommende er ombygget og moderniseret og gaaet ind i Komplekset af den ny ombyggede Fløj; som Følge deraf vil det være meget vanskeligt at føre Ejendommen tilbage til sin oprindelige Skikkelse. Hvis noget saadant skulde ske, vilde det tillige medføre yderligere Udgifter for Staten, og kun ifald dette skete, vilde Udvalget finde, at der var nogen Rimelighed i at bevare og frede denne Ejendom.

Udvalget har derefter haft et Samraad med Ministeren, hvor Direktør Mackeprang ligeledes var til Stede. Under den Forhandling, som da fandt Sted, fremsatte Direktør Mackeprang en Udtalelse om, at selv om Bevillingen ikke blev givet, og Ejendommen ikke blev erhvervet, men Lovforslaget eventuelt blev forkastet, vilde der dog blive Spørgsmaal om at yde en Erstatning til Ejeren i alt Fald i et Aaremaal, fordi det vilde være vanskeligt at faa Ejendommen fjernet af Fredningssynets Liste A. Den Betragtning vil Udvalget ikke kunne godkende, medens vi meget vel kan erkende, at der, fordi Ejeren ikke har haft den fulde Dispositionsret og ikke har kunnet udnytte Ejendommen i det fulde Omfang paa Grund af Fredningssynets Indskriden, tilkommer ham en Erstatning fra den Tid at regne, da hans Ansøgning om at maatte modernisere Ejendommen blev afslaaet af Nævnet, og indtil nu; men vi kan ikke gaa ind paa, at der ydes en saadan Erstatning i Fremtiden. Da Spørgsmaalet imidlertid er rejst, og det derigennem har vist sig, at Rigsdagen, naar saadanne Spørgsmaal forelægges den til Afgørelse, eventuelt ved en Bevilling, ikke staar frit med Hensyn til sine Dispositioner, idet de Bestemmelser, der forud er truffene af Fredningssynet, kan have foregrebet noget i saa Henseende, skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at henstille til den højtærede Minister at drage Omsorg for, at Fredningssynet fremtidig tager Forbehold med Hensyn til Rigsdagens Bevillingsmyn-

dighed, saaledes at intet foregribes i saa Henseende, men at Rigsdagen staar frit i sin Afgørelse.

I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg paa hele Udvalgets Vegne henstille til Tinget, at Lovforslaget forkastes.

**Undervisningsministeren** (*Keiser-Nielsen*): Fredningssynet, som har ment, at denne Ejendom var af antikvarisk Værdi, vil sikkert være ked af den Bestemmelse, som man agter at træffe med den. Men der er en Ting, jeg gerne vil give nogle Oplysninger om. I det Samraad, der fandt Sted mellem Udvalget, Ministeren og Direktør Mackeprang, var der ikke rigtig Klarhed over Lovens Bestemmelser, idet man ikke havde selve Loven ved Haanden. Jeg tog da Forbehold med Hensyn til Lovens Forstaelse, indtil jeg havde forhandlet nærmere med mine Embedsmænd angaaende Spørgsmaalet om Udsletning af Fredningssynets Liste A. Direktør Mackeprang har, saadan som Loven lyder, Ret i, at naar en Bygning efter Fredningssynets Bestemmelse er optaget paa Liste A, maa den blive staaende der de 5 Aar, som skal gaa, inden Listen bliver revideret. Noget andet er, at naar Bevilingsmagten ikke vil give de Penge, som er nødvendige for, at Fredningssynet kan udføre de Beslutninger, som er tagne, maa Fredningssynet bøje sig og straks sige til Ejeren af vedkommende Bygning, at han har Lov til at foretage de Forandringer med den, som han ønsker. Angaaende nærværende Sag skal der derfor straks fra Ministeriet afgaa et Paalæg til Fredningssynet om at sige til Manden: Værsgod, du har Lov til at bygge og forandre paa Ejendommen, som du vil. At den alligevel bliver staaende paa Fredningssynets Liste de 5 Aar ud, inden den kan slettes deraf, betyder finansielt set ingenting. Anderledes forholder det sig med Spørgsmaalet om Fredningssynets Forbehold med Hensyn til Bevillingsmagtens Sanktion. Loven burde vistnok være affattet saaledes, at de Ejere, hvis Bygninger bliver optaget paa Liste A, ikke har noget Krav paa Erstatning, selv om der gaar nogen Tid, inden Bevillingsmagten kan sige, hvorledes den vil stille sig til Fredningssynets Krav. Jeg skal gerne rette den i Betænkningen ønskede Henvendelse til Fredningssynet, men jeg er i Øjeblikket ikke helt sikker paa, at man kan efterkomme den uden at have en Bestemmelse derom i Loven.